DOMSTOLENS DOM (tredje afdeling)
23. oktober 1986 *

I sag 26/85,

Louis Vaysse, tjenestemand ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, Esselaar 23, 1630 Linkebeek, ved advokat Jean-Noël Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Nicolas Decker, 16, avenue Marie-Thérèse,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, ved juridisk konsulent Dimitrios Gouloussis som befuldmægtiget og med valgt adresse hos Georges Kremlis, Kommissionens juridiske tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af en udnævnelse

har

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

sammensat af afdelingsformanden Y. Galmot, dommmerne U. Everling og J. C. Moitinho de Almeida,

generaladvokat: C. O. Lenz
justitssekretær: assisterende justitssekretær J. A. Pompe

på grundlag af retsmøderapporten og efter mundtlig forhandling den 11. marts 1986,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 26. juni 1986,

* Processprog: Fransk.

afsagt følgende

DOM

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens justitskontor den 31. januar 1985 har Louis Vaysse, jurist-lingvist ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, anlagt sag med påstand om annullation såvel af Kommissionens beslutning af 16. maj 1984 om at udnævne Henry Dubois til stillingen som chef for den franske oversættelsesafdeling som af Kommissionens beslutninger af 24. oktober og 7. november 1984, hvorved den dels bekræftede udnævnelsen, dels afviste sagsøgerens klage.

2 Louis Vaysse blev i 1958 ansat ved Kommissionens oversættelsestjeneste. Han blev i 1962 forfremmet til tjenestemand i lønklasse LA 4 og senere — med virkning fra den 1. februar 1981 — udnævnt til gruppeleder i oversættelsestjenesten. I perioderne 1. maj — 30. september 1981 og 1. juni 1982 — 24. oktober 1982 varetog han midlertidigt ledelsen af den franske oversættelsesafdeling; i perioden 20. januar — 16. maj 1984 var han yderligere konstitueret som kontorchef dér.

3 Ved meddelelse COM/407/84 af 17. februar 1984 opslog Kommissionen den ledige stilling som chef for den franske oversættelsesafdeling. Der blev indgivet i alt elleve ansøgninger, herunder Vaysse's, om den ledige stilling. Den 16. maj 1984 besluttede Kommissionen at besætte den ledige stilling ved forfremmelse og udnævnte en af ansøgerne, nemlig Henry Dubois, til leder af afdelingen; også Dubois havde indtil da virket som gruppeleder ved oversættelsestjenesten.

4 Den 25. juni 1984 indbragte Vaysse i medfør af tjenestemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2, en klage, hvorved han krævede, at beslutningen om udnævnelse og det stiltiende afslag på hans ansøgning blev ophævet; han gjorde blandt andet gældende, at hans sidste bedømmelse ikke var vedlagt hans personlige aktmappe på det tidspunkt, da ansøgernes fortjenester blev sammenlignet.

5 Ved skrivelse af 7. november 1984 meddelte Kommissionen Vaysse, at den den 24. oktober 1984 havde taget ansøgernes fortjenester op til fornyet overvejelse og ved denne lejlighed også havde taget den nævnte bedømmelse i betragtning. På grundlag heraf fandt Kommissionen, at den ledige stilling faktisk skulle besættes ved forfremmelse af Dubois; Kommissionen »bekræftede således sin beslutning af 16. maj 1984 og besluttede ikke at ophæve udnævnelsen« af den foretrukne ansøger. Herefter anlagde Vaysse sag til prøvelse af Kommissionens afvisning af hans klage.

Formaliteten

6 Kommissionen har påstået sagen afvist. Den gør som det væsentlige gældende, at klagen af 25. juni 1984 vedrørte det forhold, at sagsøgerens sidste bedømmelse ikke var vedlagt hans personlige aktmappe på det tidspunkt, da ansættelsesmyndigheden foretog en sammenligning af ansøgerne. Da Kommissionen herefter tog ansøgernes fortjenester op til fornyet overvejelse og ved den lejlighed også tog den nævnte bedømmelse i betragtning, blev klagen genstandsløs. Under disse omstændigheder er det udelukkende beslutningen af 24. oktober 1984, der er negativ for sagsøgeren, men han har ikke indbragt en klage over denne beslutning.

7 Hertil bemærkes blot, at det klart fremgår af klagen af 25. juni 1984 over beslutningen af 16. maj 1984, at Vaysse kritiserede, at Kommissionen havde udnævnt Dubois til den ledige stilling og som følge heraf stiltiende afslået sagsøgerens egen ansøgning om stillingen. Da Kommissionen ikke ændrede den anfægtede beslutning om udnævnelse, men derimod bekræftede den, består dette klagepunkt fortsat, og sagsøgeren kunne med god grund antage, at beslutningen af 16. maj 1984, som blev bekræftet ved beslutningen af 24. oktober 1984, kunne gøres til genstand for en klage, jfr. tjenestemandsvedtægtens artikler 90 og 91. Han var således fuldt beføjet til at anlægge den foreliggende sag uden forinden at indbringe en klage over den bekræftende retsakt.

8 Følgelig kan sagen antages til realitetsbehandling.

Realiteten

9 Til støtte for påstandene har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har overtrådt vedtægtens artikel 45 vedrørende forfremmelse af tjenestemænd og gjort sig skyldig i kompetenceoverskridning og magtfordrejning. Disse anbringender dækker i virkeligheden to forskellige forhold, nemlig dels mangeler ved tilblivelsen af de anfægtede retsakter, dels et fejlskøn, for så vidt Kommissionen ikke udnævnte den tjenestemand, som var bedst egnet til at beklæde den ledige stilling.

Tilblivelsesmangler

10 Der skal først tages stilling til sagsøgerens argumenter, hvorefter de anfægtede beslutninger blev truffet, uden at sagen var behørigt forelagt for det rådgivende udvalg, som skal høres ved udnævnelse af tjenestemænd i lønklasserne A 2 og A 3 (»Noël-gruppen«).

11 Sagsøgeren gør herved gældende, at udvalget ikke var forskriftsmæssigt sammensat, da det holdt møde den 10. maj 1984 under den procedure, der førte til beslutningen af 16. maj s.å. Ifølge sagsøgeren sammensættes udvalget af tre personer, nemlig Kommissionens generalsekretær, generaldirektøren for personale og administration samt generaldirektøren for det generaldirektorat, hvorunder stillingen opslås ledig. Da den ledige stilling i den foreliggende sag hørte under generaldirektoratet for personale og administration, sad den pågældende generaldirektør i udvalget i sin dobbelte egenskab af chef for den almindelige administration og chef for det generaldirektorat, hvorunder den ledige stilling hørte. Sagsøgeren har yderligere gjort gældende, at Kommissionen ikke havde truffet afgørelse om, at udvalget også skulle omfatte en personalerepræsentant. Endelig har han anført, at udvalget ikke blev hørt igen ved forberedelsen af beslutningen af 24. oktober 1984.

12 Det fremgår af sagen og navnlig af det materiale, Kommissionen har fremlagt på Domstolens foranledning, at »Noël-gruppen«, som blev indført i medfør af en principbeslutning fra 1980, i virkeligheden består af fire medlemmer, der udpeges personligt, nemlig Kommissionens generalsekretær, generaldirektøren for personale og administration, en generaldirektør eller en direktør, som udpeges af Kommissionens formand for en periode af to år, samt en repræsentant for det kommissionsmedlem, som har ansvaret for personale og administration. Udvalget

har til opgave at behandle ansøgninger om stillinger i lønklasserne A 2 og A 3 ved forfremmelse, forflyttelse eller overflyttelse fra en anden institution, for så vidt angår de forskellige ansøgeres egenskaber og egnethed i relation til de kvalifikationer, der kræves i den stilling, som skal besættes. Inden for disse rammer afgiver udvalget en udtalelse til de kommissionsmedlemmer, der har ansvaret for den pågældende sektor, henholdsvis ansvaret for personale og administration.

13 For så vidt angår den foreliggende sag, har Kommissionen oplyst, at »Noël-gruppen« under mødet den 10. maj 1984 var sammensat af Kommissionens generalsekretær, generaldirektøren for personale og administration, generaldirektøren for toldunionen samt en repræsentant for det kommissionsmedlem, som har ansvaret for personalet. Det således sammensatte udvalg opstillede den 10. maj 1984 en liste i alfabetisk rækkefølge over fem ansøgere, som »navnlig skulle tages i betragtning«, ud af de i alt elleve tjenestemænd, som havde søgt stillingen. Disse fem ansøgere omfattede blandt andet sagsøgeren og den person, som senere blev udnævnt. Udvalget prioriterede imidlertid ikke de ansøgere, som det fandt egnede til stillingen, og gav ikke på nogen måde udtryk for, at det foretrak en bestemt ansøger.

14 Under disse omstændigheder kan der ikke gives sagsøgeren medhold i, at »Noël-gruppen« ikke var forskriftsmæssigt sammensat under mødet den 10. maj 1984. Da medlemmerne af gruppen udpeges personligt, og det ikke kræves, at den skal omfatte en ansvarlig repræsentant fra den tjenestegren, hvorunder den ledige stilling hører, kan det ikke antages, at proceduren er behæftet med mangler, fordi den ledige stilling, der skal besættes, konkret hører under generaldirektoratet for personale og administration, og at den pågældende direktør derfor ligeledes er chef for den tjenestegren, som den ledige stilling hører under.

15 Kommissionen kan heller ikke kritiseres for ikke at have udpeget en personalerepræsentant som medlem af »Noël-gruppen«. Det må her fremhæves, at afgørelser om forfremmelse, overflyttelse og forflyttelse er omfattet af ansættelsesmyndighedens enekompetence. Såfremt ansættelsesmyndigheden på eget initiativ og uden at være forpligtet dertil i medfør af vedtægten indfører en rådgivende instans, såsom »Noël-gruppen« under forberedelsen af visse afgørelser, kan den derfor frit bestemme sammensætningen af den pågældende instans samt dens ansvarsområde.

Ansættelsesmyndigheden kan blandt andet bestemme, at det pågældende udvalg omfatter repræsentanter for administrationen, men derimod ikke for personalet.

16 Sagsøgeren kan heller ikke bebrejde Kommissionen, at den ikke hørte »Noël-gruppen« endnu en gang i forbindelse med forberedelsen af beslutningen af 24. oktober 1984. Som det fremgår af Kommissionens oplysninger, havde udvalget nemlig kun til opgave at bedømme sagsøgernes kundskaber og egnethed i forhold til de kvalifikationer, som den ledige stilling krævede. Der er ikke grundlag for at antage, at der skulle opstilles en rangliste over de foretrukne ansøgere, eller at udvalget skulle udpege den bedst egnede. Ved i maj 1984 at anføre sagsøgeren blandt de ansøgere, som navnlig skulle tages i betragtning, har udvalget derfor for hans vedkommende afgivet en udtalelse, som ikke kunne være mere gunstig. Følgelig kunne det ikke skade sagsøgerens retsstilling, at udvalget ikke blev hørt endnu en gang, da der i oktober 1984 kun var tale om — på grundlag af den nævnte udtalelse — at tage Dubois' udnævnelse op til fornyet overvejelse under hensyntagen til Vaysse's fortjenester.

17 Sagsøgerens anbringende om, at høringen af »Noël-gruppen« var behæftet med mangeler, kan således ikke lægges til grund.

18 Sagsøgeren har yderligere anført, at Kommissionen ikke i maj 1984 kunne foretage en fuldstændig og objektiv gennemgang af de indgivne ansøgninger, da hans sidste to-årige bedømmelse for perioden 1. juli 1981 — 30. juni 1983 på det pågældende tidspunkt ikke var vedlagt hans personlige aktmappe. Følgelig er udnævnelsen af Dubois til den ledige stilling ved forfremmelse og det heraf følgende afslag på sagsøgerens ansøgning efter hans opfatttelse i strid med tjenestemandsvedtægtens artikel 45, hvorefter forfremmelse af tjenestemænd sker efter en forudgående »sammenligning af deres fortjenester og de afgivne udtalelser om dem«. Da beslutningen af 16. maj 1984 således var retsstridig, kunne Kommissionen ikke senere bekræfte den.

19 Kommissionen har anerkendt, at sagsøgerens sidste bedømmelse ikke var vedlagt hans personlige aktmappe under forberedelsen af beslutningen af 16. maj 1984.

Bedømmelsen blev imidlertid senere vedlagt aktmappen og taget i betragtning, da ansøgernes fortjenester blev taget op til fornyet overvejelse inden beslutningen af 24. oktober 1984. Beslutningens gyldighed kan ikke anfægtes alene af den grund, at den betegnes som bekræftelse, da der i realiteten er tale om en ny beslutning.

20 Det bemærkes, at beslutningen af 16. maj 1984 faktisk var behæftet med en formel mangel som følge af, at der ikke blev taget hensyn til sagsøgerens sidste bedømmelse ved sammenligningen af ansøgernes fortjenester. Denne mangel kunne imidlertid afhjælpes ved en ny behandling af sagen. Det skal derfor undersøges, om Kommissionen som hævdet genoptog behandlingen af sagen i oktober 1984, og om den ved den lejlighed tog samtlige relevante momenter i betragtning, da gyldigheden af beslutningen af 24. oktober 1984 ikke kan anfægtes alene af den grund, at den er identisk med den tidligere beslutning, som blev truffet efter en mangelfuld procedure.

21 Heroverfor har Kommissionen i besvarelse af Domstolens spørgsmål præciseret, at Kommissionens medlemmer og deres kabinetter havde mulighed for at gennemgå ansøgernes personlige aktmapper adskillige dage inden den 24. oktober 1984, og at generalsekretæren på dette tidspunkt stillede samtlige aktmapper til deres rådighed. Kommissionen har yderligere fastslået, at den under mødet den 24. oktober 1984 efter at have konstateret, at sagsøgerens bedømmelse nu var vedlagt hans personlige aktmappe, foretog en ny gennemgang af hele sagen og dernæst efter forslag fra det kommissionsmedlem, som har ansvaret for personale og administration, besluttede at bekræfte Dubois' udnævnelse.

22 Det kan herefter ikke fastslås, at der ikke blev foretaget en ny gennemgang af sagen inden beslutningen af 24. oktober 1984, der følgelig ikke er behæftet med mangeler.

23 Dette anbringende kan derfor heller ikke lægges til grund.

Fejlskøn

24 Med hensyn til anbringendet om, at Kommissionen har begået et fejlskøn, har sagsøgeren gjort gældende, at den tjenestemand, som er udnævnt til den ledige stilling, hverken havde længere anciennitet i tjenesten eller var indplaceret i en højere lønklasse end sagsøgeren; den pågældende tjenestemand havde heller ikke opnået en bedre bedømmelse. Yderligere er tjenestemandens helbredstilstand så dårlig, at han regelmæssigt må udeblive fra arbejdet, og det må derfor antages, at hans udnævnelse er i strid med tjenestens interesse.

25 Kommissionen har heroverfor anført, at den har vurderet alle de kvalifikationer, som kræves for at udføre de til stillingen knyttede opgaver, idet der navnlig er taget hensyn til lederegenskaber, initiativ og organisationstalent. På grundlag heraf foretrak Kommissionen Dubois, hvis bedømmelse svarede til sagsøgerens, og hvis anciennitet kun er lidt lavere end sagsøgerens. Med hensyn til Dubois' helbredstilstand har Kommissionen bestridt, at den kan hindre ham i at udføre opgaverne som kontorchef.

26 Det bemærkes, at Domstolen i dommen af 3. december 1981 (Bakke-D'Aloya mod Rådet, 280/80, Sml. s. 2887) fastslog, at ansættelsesmyndigheden har et vidt skøn ved vurderingen af, hvad der er i tjenestens interesse, og hvilke fortjenster der skal tages i betragtning, når der træffes afgørelse i henhold til vedtægtens artikel 45, og at Domstolens kontrol på dette område må være begrænset til, om administrationen på baggrund af den fulgte fremgangsmåde og de forhold, den kan have lagt til grund for vurderingen, kan antages at have holdt sig inden for grænser, som ikke kan anfægtes, og ikke har anvendt sine beføjelser åbenbart fejlagtigt.

27 Når henses til ansøgernes anciennitet, deres bedømmelser og deres lederegenskaber, findes det ikke godtgjort, at Kommissionen ved vurderingen af ansøgernes fortjenester har begået et åbenbart fejlskøn.

28 Sagsøgerens argumenter vedrørende den udnævnte tjenestemands helbredstilstand kan ikke lægges til grund for en anden opfattelse. Det tilkommer alene institutionen inden for de meget vide skønsbeføjelser, som den har på dette område, at afgøre, om den foretrukne ansøgers helbredstilstand sætter ham i stand til at udføre sine opgaver tilfredsstillende.

29 Da ingen af sagsøgerens anbringender kan lægges til grund, vil Kommissionen være at frifinde.

Sagens omkostninger

30 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den tabende part til at afholde sagens omkostninger, såfremt der er nedlagt påstand herom. I henhold til procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne imidlertid selv de udgifter, de har afholdt i sager anlagt af de ansatte ved Fællesskaberne.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

1) Kommissionen frifindes.

2) Hver part betaler sine omkostninger.

Galmot Everling Moitinho de Almeida

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 23. oktober 1986.

P. Heim
Justitssekretær

Y. Galmot
Formand for tredje afdeling